

אלברטו מוראביה על האהבה

אלברטו מוראביה הוא אבי השיעור. מי, לא הסוג הרגיל, אלא ספר הנושא שם זה והכיבוש שבה אחרי שפה בעולם. כמו בכל סיפוריו הקודמים כותב מוראביה הרבה על אהבה גם בספר זה. על כך חשובה דעתו והאישית בנידון.

בעת ביקורו האחרון בפאריס, בשבוע שעבר, הצהיר כי אהבה היא דבר הנלמד. שאלה אותו כתבת ל"אקספרסו": "האם רצונך לומר כי רק טיירה אינסופית של הרפתקאות היא המלגדת מה היא אהבה? האם אינך מאמין בנאמנות של הגבר אל האשה?"

השיב מוראביה: "להיפך, אני סבור כי נקודת-השיא של הגבריות באה ברגע בו מוציא הגבר מתחום התעניינותו את כל טיכסי הנשים — פרט לאחד. נער, למשל, יהיה נוטה לקפוץ על כל אשה. לאט-לאט נוצרת סלקציה; אהבים רק בלונדיות. אחר כך, מוכן הבלונדיות, אהבים רק בלונדיות מטיימיות. היא הגבריות בא כאשר אהבים אשה אחת בלבד. דון זואן שהיה נשאר דון זואן גם בגיל 40 היה, מן הסתם, דגנראט. מה שכתבים בשם "נאמנות" — זוהי התגבשות האופי. לדעתי, אין זו תופעה מוסרית כי אם פסיכולוגית: אופיו של הגבר מזדהה עם טיפוס מסויים של אשה.

"אני, כשמצטמצם, סיבל כנראה מאופי שאינו לגמרי מגובש. אבל יחד עם זאת, אינני לגמרי דגנראט..."

★ ★ ★

כובעי חורף 1961/2: פעמון

זהו התגבשות האופי. לדעתי, אין זו תופעה מוסרית כי אם פסיכולוגית: אופיו של הגבר מזדהה עם טיפוס מסויים של אשה.

"אני, כשמצטמצם, סיבל כנראה מאופי שאינו לגמרי מגובש. אבל יחד עם זאת, אינני לגמרי דגנראט..."

מפתח ישראלי

שמעון ישראלי קרא למועדון שלו המפתח, על שם מפתח יזל. כל אינסטלטור היה נשבע שזה יזל טבעי ורגיל, אבל יש לו משמעות הרבה יותר עמוקה: הוא עולה מאה לירות. הוא גם פותח את דלת המועדון. איש הרוכש יזל כזה נעשה איטומטית חבר המקום. יש לו העונג לחתוף אותו אישית למנעול, לסובב אותו כמו ידיו ולפתוח את הדלת ממש בעצמו. בכל שעה שהוא רוצה. לא לפני תשע בערב, כמובן. לא לפני שמעון פתח את המנעול הסודי הנוסף.

הפרינציפ עליו מושחת המועדון, מסביר האמן הצעיר, הוא מאוד אירופאי ומבוסס על תקליטים ואנשים המכירים זה את זה. שים תזמורת, הוא מבטיח בלהט, לא תופיע במקום ותפריע לשוחררי המוזיקה הטובה להאזין לפראנק סינטרה ושמעון ישראלי בסייפריקורדר. הוא גאה לומר שהאנשים הצעירים זה מכבר ליפנה משלהם, בלילה, ויכולו סוף-סוף למצוא סיפוק במועדון שלו. יחליפו דעות; מה שלומך? מה נשמע? תודה; ואתה? אפשר להזמין את אשתך לרקוד? ישמעו הוט וקול ג'אז או באטל קלאסי, ישבו וידברו, ישתו קוקטייל מפתח, או סתם ישוחחו וישבו. מותר יהיה להביא אורחים לשמוע מוזיקה, לשבת ולשוחח אתם, להתחיל דיעות, או אפילו לשבת ולדבר אתם.

הוא עדיין זוכר בסלחנות, שבתחלה היו נכנסים ואומרים לו: "יפה מאוד כאן. אבל מה נעשה כל הערב?" ברור שהאנשים האלה תפסו מיד את האווירה, שוחחו, שאלו את האדון אם אפשר להזמין את הגברת לסיבוב הבא, וישבו ולא הרגישו שכבר שתיים. אחר-כך הודו לו בלב נרגש על הבילוי המיפלא.

גם עורכי העיתונים המבוססים, אומר שמעון, התפלאו למצוא בישראל מקום מרגיע

דגמי לולה בר לפאריס: שמלת-ערב וזלזיפה

מלבד סגול, טורבאן עם פרווה וקטיפה, פעמון בדי

כזה, יחד עם אחרת מועדון-לילה, נזה (ידיעות אחרונות) מוזס אפילו הציע לו לעשות פינות אינטימיות יותר, כדי שאפשר יהיה לבוא לכאן לקרוא בשקט עיתונים. האנשים פשוט מוקסמים מהאינטלקטואליות של המקום. לכן, מסביר שמעון, הקדיש תשומת-לב מיוחדת לנוחיות. במועדונים כאלה זה העיקר, אחרי התקליטים, משוכנע האמן הצעיר. כל מיני נודניקים מבלבלים לו את המוח, עדיין, מזמזמים את מנגינת לחם, לחם שלם, מעוניינים לדעת איך מסתדרות הנטיות האדומות שלו עם המיסד החדש, או לאיזה מעמד הוא מזלזק את הנפתחות. "מה זאת אומרת מעמד? אף פעם לא רציתי ליצור סלקציה סגובית. לכן לקחתי בהתחלה רשימה של מקצועות מגוונים: רופאים, עורכי-דין, מהנדסים ואנשי-עסק. גם ראש העיר קיבל מפתח, מה שמוכיח בבירור שאין כאן כל אסקלוביוזיות." כל אחד יכול להיות חבר, בתנאי שמישהו מהחברים ימליץ עליו, קובע שמעון ישראלי. גם נשים הגונות יכולות להזמין מפתח. לכאן, היא אומר, יכולה כל אשה לבוא לבד. לא מן הנמנע שיחזרו אחריה, אבל אף אחד לא יביט עליה בצורה מיוחדת.

בשבוע הראשון כבר היתה לו הזדמנות להגן על רמת המקום. התאגדות רופאי השיניים הזמינה את המקום למסיבה שנתית. הוא אמר לא, משום שהעניו לדרוש קוניאק במקום ויסקי. בשביל הרמה הוא מוכן להקריב כל קרבן. אפילו העלה את מחיר הוויסקי ב־30 אגורות יותר באשר במקום אחר. "צריך להתחשב בחברים", הסביר, "לו הייתי מוריד ב־30 גרוש, זה היה עושה עליהם רושם רע."

★ ★ ★

הצי שעה לפני הראי

שני דברים הם טאבו בארץ הזאת: כובעים ופרחת. גברת המואילה כבר לחבוש כובע מצליחה לעורר ברחוב שלוש התרשמויות אימפולסיביות: או שהיא תיירת, או שהיא דתית, או שהמאדאם אינה נורמאלית באופן מיוחד. לפרוות יש אפקט קדום אחר על אנשים. הם אינם יכולים לסבול בחורה צעירה בברייטשואנץ, בלי שיאכלו אותם הרהורים מוראליים. ההזדמנות היחידה בה האנשים לא חושבים כלום, זו תצוגת אופנה.

הגברת דליה, הנאבכת לא פחות מחצי יובל שנים להעלאת מעמד הכובע בציבור העברי, ערכה את תצוגת החורף בביתה: "אני רוצה להחזיר לאשה הישראלית מה שהכובענית הצרפתיה אומרת: 'גמרת להתאפר, הקדישי לא יותר מחצי שעה ליד הראי לחבישת הכובע.' כך הצהירה דליה מסלון דליה, המתפלאת מדוע הישראלית כל כך מתעקשת לדחות עצה זו כובע הלא עולה רק ארבעים לירות.

בתצוגה הזאת חבשה הדוגמנית ג'ון שלושים כובעים על ראשה היחיד. לשעות הבוקר: כובעי קלוש או כומחות. לאחר: הצהריים: טוק חסר שוליים או טורבן, או כובע מחודד בגורת בלוט הערמון. לקוקטייל: כמו לאחר הצהריים. החומר: לבד, מילוזין, שעיר, קטיפה, ברייטשואנץ, מינק, לקוקטייל: למה, טול. הצבעים: שחור, אדום, חום בכל הגוונים, אפור גראנית.

★ ★ ★

ברייטשואנץ שה רות המואביה

הפרוון אליהו נולדו העדיף להראות את דגמי פרחתי במלון דן. המוזמנים הביטי בהם בריכוז, משום שזו ההנאה היחידה מהם שאינה עולה אלפים. הצבע השליט בפרחת השנה הוא כל גווני החום. הנמר חוזר לאופנה והברייטשואנץ האפור יוצא ממנה. מחירי הפרחת בארץ הם זולים יותר ממחירי הפרחת המקובלים בעולם. ההבדל הגדול ביותר במחירים בולט בעיקר בפרחת הברייטשואנץ, הנמכרות בארץ בחצי המחיר הנדרש עבורה בחוץ-לארץ. העבודה זולה יותר והתיירים פטורים ממכס ומסיקניה. בארץ אפשר לקנות מעיל ברייטשואנץ עם צהארון מינק, החל מ־1500 לירות. כטולה מכיור נמכרת החל מ־350 לירות.

הפרוון נולדו, המשתתף בתצוגת ישראל-דיור של מילווה הפיתוח, יצר 12 דגמים מרהיבים. חליפת סקי מורכבת ממכנסי עור צהובים, עם אפודת צמר צהובה ומקטורן ללא שרוולים מפרחה צהובה מנומרת שחור. "הכוכבת הצעירה", היתה חליפת-בייבי ברייט-שואנץ בן, המורכבת מהצאית ישרה ומקטורן ארוך בצורת בטלרס, קשור בעניבה גדולה במותן. מעיל ברייטשואנץ שחור, בעל גורת טראפז עם מאנוטיים ממינק בן, בהיר, וכובע קווק מואנה פרווה, הזכיר לפרוון נולדו את רות המואביה מלקטת תבואה בשדה. על כך העניק את השם התנ"כי למעיל.

★ ★ ★

ישראל-דיור אנה רומיטיד

1000 מוזמנים יהיו נוכחים השבוע בארמון של אדמונד דה רוטשילד, המון חברה גבוהה פריזאית, שר המסחר והתעשייה, פנחס ספיר, שטט לשם באופן מיוחד, לולה בר. במרכז הבאנקט הוה של מילתה-הפיתוח תעמיד תצוגת-אופנה ישראל-דיור. דיור יציג 20 דגמים מאריגים ישראליים, לולה בר 8, גם מאריגים תוצרת-חוץ. הקולקציה המוטסת שלה כוללת 2 שמלות ערב כבודות, שמלת קוקטייל ומערכות ספורט. מערכת, המכונה בפי התופרת "ספורטיבית", היתה מורכבת משמלה בשחור-לבן, חגורה שחורה. את שמלת הקוקטייל, אומרת לולה בר, היא מעויה לתפור מסאטן-כבד עם מעיל עליון מאריג פאיי. שתי המערכות בתמונה הן: שמלת ערב ממוסלון ברוקאד בצבע זהב עם פרחי ברוקאד כסף. המעיל מברוקאד זהב חלק עם בסנה מאריג השמלה. לחליפת האוראנגי, הנקראת איילה, יש רקמת יד סביב הפתח. החצאית בכפלים בגורה חדישה, החולצה ממש יאוראנגי.